

Skatteministeriet

26. maj 2020
J.nr. 2020 - 4524

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 397 af 6. maj 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lars Christian Lilleholt (V).

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Spørgsmål

Mener ministeren, at det vil være muligt at fjerne undtagelsen om »begrænset fart« i definitionen af sandindvindingsfartøjers søtransportaktiviteter (sømandsbeskatningslovens § 2, stk. 2, jf. § 2, stk. 1, nr. 3) inden for rammerne af EU's maritime statsstøtteretningslinjer samt undtagelsen om ikke at være »i drift« (og dermed støtteberettiget) ved f.eks. værftsophold, jf. sømandsbeskatningsbekendtgørelsen § 9, stk. 2? Det forstås, at disse undtagelser slet ikke gælder i Cypern og kun i stærkt begrænset omfang i Holland.

Svar

Det følger af EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren, at statsstøtte alene kan ydes til rederier, som udøver virksomhed med sandsugningsfartøjer, hvis aktiviteter udgør »søtransport« – dvs. transport på havet af opgravede materialer – i mindst 50 pct. af deres driftstid. Hertil kommer, at der alene kan ydes støtte til arbejdsrelaterede omkostninger, hvis støtten angår fællesskabssøfolk, som arbejder om bord på søgående, selvbevægelige sandsugningsfartøjer. Sandsugning som sådan og sandsugningsaktiviteter, der fortrinsvis udføres i bl.a. havne, berettiger således ikke til støtte.

Refusionsordningen for sandsugere er udformet inden for rammerne af retningslinjerne. Der gives således støtte til aktiviteter, der kan kvalificeres som »søtransport«, mens »begrænset fart« er et udtryk for aktiviteter, der efter den danske ordning ikke kan anses som søtransport og derfor ikke er støtteberettigede.

Ved »begrænset fart« forstås bl.a. aktiviteter med fartøjer, der væsentligst sejler på danske indsøer, indre vandveje og fjorde, anvendelse af fartøjer i stationær virksomhed, herunder havnefart o.l., og aktiviteter med fartøjer uden egne fremdrivningsmidler.

»Begrænset fart« dækker over forskellige aktiviteter, der ikke kan anses for at være støtteberettiget »søtransport«. Det følger bl.a. direkte af retningslinjerne, at fartøjet skal være selvbevægeligt, og at der skal være tale om transport på havet. Det er derfor svært at se, at reglen om udelukkelse af aktiviteter, der udføres i »begrænset fart«, helt kan afskaffes.

Om definitionen af »begrænset fart« kan lempes vil afhænge af, om Kommissionen kan godkende en mere lempelig fortolkning af søtransportbegrebet i retningslinjerne. Skatteministeriet vil rette henvendelse til Kommissionen for at undersøge det nærmere.

Et fartøj anses for at være ude af drift, når arbejdet er indstillet eller ikke kan igangsættes på grund af afventning af myndighedsgodkendelser, reparations- og vedligeholdelsesarbejder, værftsophold, vejrlig og lignende afbrydelser af fartøjets almindelige drift.

»Ude af drift«-reglerne for sandsugningsfartøjer indebærer, at tid, hvor skibet er ude af drift, fordeles forholdsmæssigt mellem den tid, der er medgået til søtransportaktiviteter, og den tid, der er medgået til andre aktiviteter. Udgør søtransportaktiviteterne i perioden fx 75 pct., vil 75 pct. af tiden på værft blive anset for støtteberettiget søtransport.

Det er svært at se, at der efter retningslinjerne, som relaterer sig til transportdelen af et fartøjs aktivitet, og i øvrigt indeholder en række begrænsninger for tildeling af statsstøtte til rederier, der udøver virksomhed med sandsugningsfartøjer, er mulighed for at lave »ude af drift«-regler, som er mere fordelagtige, end dem, der allerede gælder i dag.